

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ—ΙΟΥΝΙΟΣ

1928

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σ^Α, ΕΚΔΟΤΑΙ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ", — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 50
ΑΘΗΝΑΙ

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

στήν πρώτη αὐτῆ συλλογῆ του, δὲν φανερώνει ἀναμφισβήτητο ταλέντο. Καθόλου ὁμως ἀπίθανο, ἂν ἐπιμεληθεῖ τὴν τέχνην του καὶ ἂν μελετήσει, νὰ παρουσιάσει μιὰ μέρα κάτι πολὺ πρὸ καλὸ.

«Δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀπελπίζεται κανεὶς», ὅπως ἔλεγε καὶ μιὰ χαριτωμένη γαλλίδα τοῦ 18ου αἰῶνος, σ' ἕναν ποῦ τὴν ἀγαποῦσε χωρὶς νὰ τοῦ ἀνταποδίδει τὸν ἔρωτά του.

Π.

Ντόρο Ντορῆ. Ἀπὸ τὰ Τραγούδια τοῦ Παρανθρώπου.

Ὡς τώρα εἶχαμε ὑπάνθρωπο καὶ ὑπεράνθρωπο· δὲν εἶχαμε παράνθρωπο. Ἀλλὰ νὰ ποῦ λανσάρται τώρα καὶ ἡ λέξις αὐτὴ ἀπὸ τὸν κ. Ντόρο Ντορῆ στήν νεόβγαλτη συλλογῆ του. Τί ἐννοεῖ μὲ τὸ Παράνθρωπος ὁ κ. Ντόρος Ντορῆς; Μυστήριον! Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅ,τι καὶ ἂν ἐννοεῖ, οἱ στίχοι του δὲν εἶναι πολὺ... παραθρώπινοί. Ὁ κ. Ντορῆς μιμνῆται τοὺς «Ἰάμβους καὶ Ἀνακαίστους» τοῦ Παλαμά. Ἡ μίμησις εἶναι καταφανὴς ἀλλ' ὄχι καὶ πολὺ ἀτεχνῆ:

Νύχτα θεοκατάρατη,
ποῦ τὴν ἐπνιγε ἡ φοβέρα,
μιὰ νεκρὴ μὲ γέννησεν
ἀπὸ ζωντανὸ πατέρα.

Σάπλωσε ἡ τρανὴ Ζωὴ
στοῦ κορμοῦ μου τὰ ρημάδια,
μὰ ἔμειναν στὰ στήθια μου
τοῦ θανάτου τὰ σημάδια.

Καὶ γυρνῶ ζωντόνεκρος,
ἀπ' τὸν κόνο ἀποσταμένος,
ξένος γιὰ τοὺς ζωντανούς,
γιὰ τοὺς πεθαμένους ξένος.

Εἶναι πλήρης ἡ μίμησις. Ὁ κ. Ντόρος δὲν μιμνῆται μόνον τὴν τεχνοτροπία, —στροφὴ, μέτρα, ρυθμούς,— ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἀκόμη, —ὅσο μπορεῖ, φυσικά,— τὸ βάθος τῆς Παλαμικῆς ποιήσεως. Οἱ στίχοι του ἔχουν τόνο ἐντελῶς φιλολογικὸ, ψεύτικο, καὶ ὅπου ἐπιχειρεῖ νὰ τοὺς δώσει κάτι τὸ στοχαστικὸ, ρητορευεῖ.

Ὁ κ. Ντορῆς ὀνομάζει τὰ ποιήματά του «variaciones» (πρῶτη, δευτέρα καὶ οὕτω καθεξῆς). Δικαίωμα του νὰ τὰ ὀνομάσει ὅπως θέλει. Γιατί ὁμως σιτὸ τέλος καθενὸς ἐθεώρησε ἀπαραίτητο νὰ βάλει τίς περιστροφὰς αὐτῆς σημειώσεως: «στὰ 30—35 χρόνια μου», «στὰ 40 χρόνια μου», «στὰ 45 χρόνια μου» κ. τ. λ.; Μήπως γιὰ τὴν ἱστορία;

Π.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἰλκ. Ἀργυροπούλου: «Νεοελληνικὴ Μοῦσα». (Συλλογὴ ἐκλεκτῶν ἔργων ὅλων τῶν Ἑλλήνων λογοτεχνῶν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ρήγα ὠς σήμερον.) Ἐκδόται: Τζάκας, Δελαγαρμμάτικας καὶ Σα, Ἀθήναι. Δρ. 50.

Ἰπολύτου Γκοφοπέττες: «Ἀπὸ τὸν Μαρ-

ξισμόν πρὸς τὸν Λενινισμόν». Μετάφρασις Κώστα Καστρινοῦ. Ἐκδοσις ἔφημερίδος «Τὸ φῶς», Θεσσαλονίκη. Δρ. 10.

Παναγ. Μαυρέα: «Ἐλεγιοὶ» Σειρὰ Γ'. Ἀθήναι. Δρ. 7.50.

Χάνφοργκ Βάργ: «Ἡ νεανικὴ ἡλικία». Μετάφρ. Μ. Γ. Μιχαηλίδου. Ἐκδοσις Συλλόγου Ὁφελίμων Βιβλίων. Δρ. 4.80.

Ε. Π. Παπανούτσου: «Ἡ Τριλογία τοῦ Πνεύματος: Τέχνη, Ἠθικὴ, Ἐπιστήμη». Ἐκδοσις «Γραμμάτων». Ἀλεξάνδρεια. Γρ. Δ. 15.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν Τόμπρου-Χατζηκυριάκου.

— Ἡ πρώτη εἰκὼν παρουσιάζει τμήμα τῆς Στοῆς Στρατηγοπούλου ὅπου ἡ ἔκθεσις τοῦ γλύπτου κ. Μ. Τόμπρου καὶ τοῦ ζωγράφου κ. Χατζηκυριάκου. Τοῦ πρώτου δημοσιεύομεν καὶ τὴν «Σκεπτομένην», ἀγαλμάτιον «πρότυπον μικρᾶς κλίμακος». Τοῦ ἰδίου γλύπτου καὶ ἄλλα ἔργα ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν «Νέαν Ἐστίαν» καθὼς καὶ τὸ περὶ αὐτοῦ ἐνθουσιῶδες ἄρθρον τοῦ Γάλλου τεχνοκρίτου Σαλιόν. Πᾶς λόγος λοιπὸν περιτετεύει. Ἄλλωςτε ὁ κ. Τόμπρος εἶναι διεθνοῦς πλέον φήμις καλλιτέχνης, καὶ καθ' ὄν χρόνον ἐκθέτει ἐδῶ τὰ ἔργα του, ἐκθέτει καὶ εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου οἱ κριτικοί, διαφορετικοὶ κάπως ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας, ἐκφράζονται περὶ τοῦ Ἑλλήνου ἐνθουσιωδῶς.

Ἡθέλαμεν νὰ δώσωμεν δείγματα καὶ τῆς καλῆς τέχνης τοῦ κ. Χατζηκυριάκου. Δυστυχῶς αἱ φωτογραφίαι ποῦ μᾶς ἐδόθησαν δὲν ἦσαν κατάλληλοι. Ἄς ἀρκεσθοῦν λοιπὸν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Νέας Ἐστίας» εἰς τοὺς δύο πίνακας, —«Ἀκρόπολις», «Τὸ τεῖχος»—οἱ ὅποιοι διακρίνονται ἀρκετὰ καλὰ καὶ εἰς τὸ δημοσιεύομενον τμήμα τῆς Ἐκθέσεως.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ Κ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἔκτενές ἄρθρον τοῦ κριτικοῦ του συνεργάτου κ. Φ. Πολίτη περὶ τοῦ νέου βιβλίου τοῦ κ. Ἀλκῆ Θρούλου «Στοχασμοὶ γιὰ τὸ Δημοτικὸν τραγούδι καὶ ἄλλοι στοχασμοί».

— Περὶ τοῦ ἰδίου βιβλίου, κριτικὴ τοῦ κ. Πέτρου Χάρη εἰς τὴν «Ἑλληνικὴν». Εἰς τὴν ἰδίαν ἔφημερίδα ὁ κ. Χάρης παρακολουθεῖ τὴν θεατρικὴν κίνησιν διὰ τακτικῶν καὶ ἐκτενῶν κριτικῶν ἄρθρων.

— Εἰς τὴν «Πρωίαν», ἄρθρον τοῦ κ. Γ. Πράτσικα περὶ τοῦ ἀποθανόντος Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Φρανσουά ντε Κυρέλ.

— Ἐνδιαφέρουσα ἀνταπόκρισις τοῦ κ. Βεκιάρη περὶ τοῦ Ρουμανικοῦ Θεάτρου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἑσπερινὸν «Ἔθνος».

— Ἐλάβομεν τὸ πανηγυρικὸν φύλλον τῆς «Ν. Ἀληθείας» Θεσσαλονίκης, τὸ ὅπολον ἡ ἔφημερις αὕτη ἐξέδωκεν ἐπὶ τῆ συμπληρώσει εικοσιπενταετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της. Περιέχει χαιρετισμούς καὶ εὐχὰς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ διαφόρων πολιτικῶν προσώπων,